

NOORD-BRABANDER.

Dieze eeuw
Quid velat? HORATII.

NOMMER 24

'S BOSCH.

ZATURDAG 23 FEBRUARIJ 1833.

Nederlands.

De Gouverneur der provincie Noord-Brabant, ontvingen hebbende eene missieve van den burgemeester van Gemert, van den 13 dezer maand, n. 12, houdende, dat, in de maand Januarij jl. uit zijn kosthuis aldaar is vermist zekere *Gerardus Huisman*, oud 64 jaar, klein van gestalte, hebbende zwarte oogen, wit haar en wankbrauwen en grijze baard, zijnde gekleed met zwarte korte rok en broek, zwarte kousen, witte sokken en klompen, zonder dat men tot heden zijn uitsluitend kon ontdekken.

Heeft goed gevonden en verstaan, de Hoofden der stedelijke en plaatselijke bestuurs in deze provincie, aan te schrijven, om in hante gemeenten naar dien persoon onderzoek te doen, en wanneer men hem niet ontdekt, denzelfden provisioneel te doen berispen en verispen, en daarvan aan den burgemeester van Gemert kennis te geven, ten einde deze denzelfden weder naar zijne gemeente kan doen afhalen. En voor de voldoening der kosten van verisping van dien persoon te zorgen. Welke verisping, dat deze, ten einde voorschreven, door middel van het Provinciaal Bestuur en Dingsdag ter kennis van de Hoofden der besturen zal gebracht, en voorts in de hante deze provincie uitgegeven wordende nieuwspapieren, zal gemeneerd worden.

's Hertogenbosch, den 19 Februarij 1833.

De Gouverneur voornoemd,

A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

's HERTOGENBOSCH, 23 February.

Z. K. H. de prins van Oranje zal tot in het begin der maand maart in de residentie verblijven.

Dingsdag te 's Hage, 21, weder kabinetraad gehouden. Men verwacht dat er nog geen hoop op eene spoedige schikking is, en dat intusschen de laatste uit Londen ontvangen berichten en depesches die hoop zeer doen verlaauwen. De particuliere correspondentie van het Handelsblad, uit Londen van den 18 dezer, leest men hieromtrent de navolgende merkwaardige tijding:

„Het volgende bericht zal door u met hetzelfde leedwese worden ontvangen, waarmede ik u hetzelfde mededeel, waartoe u ook althans niet geringe aandacht moet besteden, door de afwijking van het gante dezer tijding, en anderzins wilt u vermen dat het belangrijk is voor de natie, in tijds onderrigt te zijn van al het kwaadaardige der engelsche en fransche kabinetten jegens Holland. Men schrijft mij namelijk van Londen, van den 15 dezer, dat, na het wisselen van verscheidene ontwerpen en tegenontwerpen, omtrant welke het onmogelijk is geweest onderling zich te verstaan, de onderhandelingen ten oorzake afgebroken. Gisteren hebben de beide engelsche en fransche plenipotentiarissen, *Palmerston* en *Talleyrand*, eene lange nota aan elkaar gezant *baron van Zuylen van Noyvelt* ingediend, waarin zij, na op huane wijze een overzicht gegeven te hebben van de sedert zes weken gevoerde onderhandelingen verklaren dat zij alle in hunne magt gestaan hebbende middelen tot het aanbrengen van een vergelijk hebben uitgeput, en dat zij daarvan de geheele verantwoordelijkheid werpen op Holland. Wijders, dat de blokkade strenger dan ooit te voren zal in werking blijven. — Ik hoop in de gelegenheid te zijn UEd. eerstdaags die nota in haar geheel te kunnen mededeelen. Waarschijnlijk zal dezelve gegrond zijn op argumenten, gelijk aan die bespottelijke aanmerking door *lord Grey* dezer dagen in het parlement geopperd, waarbij hij aan Holland verwijt dat het in den Amerikaanschen oorlog en van 1793 en 1813 aan de zijde van Engeland's vijanden had gestreden, en waaruit het volgen moest dat Holland niet als de oude getrouwe hondgevoet van Engeland kon worden beschouwd.

— In de bijeenkomst van de tweede kamer der staten generaal van heden, heeft de centrale afdeling een zeer uitgevoerd verslag gedaan wegens de 17 ontwerpen van wet, houdende veranderingen en wijzigingen in het tweede boek van het Burgerlijk Wetboek. Hetzelve zal worden gedrukt en rondgedeeld. De dag der beraadslaging zal nader bepaald worden, nit hoofde van de ongesteldheid van Z. Exo. den minister van justitie.

— De ingekomen eeuige verzoekschriften, waaronder men opmerkt dat van ingezetenen van Eschede, in de provincie Overijssel, welke hun verlangens kennen geven, dat de kamer het ontwerp van wet op de buitenlandsche producten, in het vorige jaar ingeleverd, met hare goedkenning moge bekrachtigen.

De commissie tot de petitiën heeft eindelijk verslag gadaan wegens eenige verzoekschriften, betreffende het gemaal en het personeel. Zij zullen ter griffie worden nedergelegd.

Bij monde van den heer *Reest*.

Op vier verzoekschriften uit de provincie Overijssel, met een

groot aantal onderteekeningen voorzien en hondende betwaren tegen den voorgestelden accijn op het gemaal. In die verzoekschriften wordt op den voorgrond gezet, dat de landelijke stand nog niet hersteld is van de rampen, die denzelfden in den jaren 1811 en 1812 hebben getroffen. Daarbij wordt gevoegd, dat de ongelukkige belastingen van schutterijen en landmilitie het land meer bezwaren dan de steun, alwaar zelfs deze belastingen een middel van bestaan uitmaken. — Hierop volgt eene klacht, dat de nieuwe belastingen meer zouden worden gelegd op de eerste levensbehoefden dan op voorwerpen van waarde; en dat de lagere en middelbare klassen, onder anderen om ongerief voor handelaars te vermijden, oneindig boven de meer gegoeden zouden worden bezwaard. Daarna wordt het gemaal voorgesteld als eene belasting, die vooral in de provincie Overijssel, de belastingschuldigen in onmiddellijke aanraking met de landplantoren en de molenaars brengt, en het verlangen te kennen gegeven, dat de voorgestelde accijn aldaar bij admodiatie worde geheven, omdat de bezwaren aan deze heffing verbonden minder in de zaak zelve dan wel in het gebruik gelegen zijn. De admodiatie wordt nader aanbevolen, omdat dezelve met gemeen overleg van de provinciale staten zou kunnen worden ingevoerd en aan eene jaarlijkse herziening onderworpen. Bij een matig bedrag zou dezelve het best gelukken. Wanneer men met het bestuur zelfs wilde aannemen, dat de jaarlijkse consumptie der ingezetenen ten platten lande per hoofd, een middel zou bedragen, en tevens in aanmerking nam, dat in de provincie Overijssel, ten platten lande, bijna uitsluitend rogge wordt verbruikt, en dat het gebruik van tarwe genoegzaam wordt opgewogen door dat van onbelaste graan, zou, met de geheele bevolking van Overijssel door elkander om te slaan, tegen het bedrag der belasting van een mudder of twee derde van 100 ponden rogge, het rijk de geheele belasting over de provincie betalen, eene omzigtige en zoo verstandig wordt, verstandig overtuiging van ingezetenen, en de ingezetenen, en vooral de molenaars, van veel ongerief bevrijd blijven. Ten slotte wordt verzoekt, dat de belasting op het gemaal niet worde ingevoerd dan tevens met andere consumptieve middelen, maar drukkende op de gegoede klassen, en dat in alle gevallen een uitzigt geopend worde op eene billijken afloop.

De zitting is geëindigd zonder bepaling van eenden dag van nadere bijeenkomst.

— Maandag jl. is te 's Hage eene bijeenkomst van reeders uit Amsterdam en Rotterdam gehouden, waarin gehandeld moet zijn over de nadeelen, die zij door het plaats hebbend embargo lijden, en besloten is om aan Z. M. en de tweede kamer verzoekschriften in te dienen tot het bekomen van eenige schade-loosstelling voor de door hen geleden wordende verliezen.

— Uit Zeeland wordt gemeld, dat Zr. Ms. fregat *Proserpina*, kommandant van *Meren*, het dok te Vlissingen zou verlaten en de Schelde opwaarts zeilen; de andere schepen zouden spoedig volgen. Voorts had men vernomen dat de koninklijke schepen, die onlangs te Rotterdam van stapel zijn geloopt en die, welke van de andere rijkse werven te water zullen gaan, zwaardere worden gewapend dan de vorige, en meest alle van hooge verscheppingen zijn of zullen worden voorzien.

— Den 12 dezer is, volgens eene fransche courant, aan het bureau der douane voor Valenciennes, eene vrij aanzienlijke aanhaling geschied. Een fransche diplomatische agent, die zich consul-generaal van Frankrijk in Holland noemde (de heer *Laurence*), en met grooten spoed reisde, had eene hoeveelheid onversch krip, zijden doek, tabak en andere goederen verkocht aan te geven, welke door de douaniers gevonden zijn, onder anderen in een pak, dat aan een der ministers geadresseerd was en dat men wilde doen doorgaan als gewichtige depesche bevattende.

— De fransche kunstschilder, *J. Goubaud*, is naar Londen met een fraai schilderstuk, voorstellende het sterfbed van den hertog van Reichstad, dat hij te Weenen vervaardigd heeft, en dat door alle kunstenaars, die gelegenheid gehad hebben hetzelve te zien, zeer geroemd wordt, vertrokken. Men zou men is, zijn werk te Londen door eenen bekenden kunstenaar te doen graveren.

— De fransche bladen deelen het volgend bericht, uit een brief van Rodstautinopol, mede: „De daryn weet niet meer welke partij te kiezen. Dezelve had zich tot de koninklijke gewad

waar de fransche en engelsche legatien hebben hem te verstaan gegeven, dat wanneer de Russen ten voordeele der Porte tusschen beide kwamen, hunne gouvernementen niet aanzelen zouden zijn voor *Mohamed Ali* te verklaren. Gij gevoelt dat men alsdan van eene louter turksche eene europesche kwestie zoude maken. Te midden van al deze moeilijkheden heeft de Porte het besluit genomen, dat haar officieel dagblad *le Moniteur Ottoman* die wekelijks verschijnt, voortaan slechts alle veertien dagen zal worden uitgegeven. Naar alle waarschijnlijkheid is men tot dit besluit geleid uit hoofde van het gemis aan gunstige tijdingen. De hoofd-redacteur van dit blad, de heer *Blaque*, heeft in midden de laatste dertien maanden gekregen, ter belooning voor zijne goede diensten. De Sultan heeft deze gunst met eenen vlijenden brief doen vergezeld gaan.

Het laatste nummer van het *Aschraf* voor geschiedenis, aardrijkskunde, enz., vermeldt, dat de beroemde oudheidkundige *Maffingen*, uit Italic, het berigt heeft overgezonden, dat men in de oude haven der stad *Pompeja* dertig Grieksche vaartuigen in het zand bedolven heeft gevonden, welke aldaar, voor het schip, tijdens de uitbarsting des *Vesuvius*, die de gehele stad met asch bedekte, door het geweld van het water zijn omvergeworpen en gezonken.

Oostenryk.

WEENEN, 9 February.

De nieuwe geldleening tegen uitgifte van 5 pCt. metalieken is door de vier bankiershuizen *Geymuller en Comp.*, *M. A. Rothschild* en zonen, *S. G. Sina* en *Arnstein en Escheles*, voor een nominaal bedrag van 40 miljoen florijnen en tegen den koers van 89/4 ten honderd gesloten. Daarbij zijn de volgende voorwaarden vastgesteld:

1°. De vier bankiershuizen nemen van genoemd nominaal bedrag 32 miljoen florijnen voor hunne rekening, en laten, in overeenkomst met den door het bestuur der geldmiddelen uitgesproken wensch, de overige 8 miljoen voor rekening van de huizen te Weenen en te Praag, die aan de inschrijving voor de laatste geldleening deel hebben genomen.

2°. De overneming heeft plaats in 12 maandelijksche termijnen, waarvan de eerste op den 10 maart 1833 en de overige te beginnen met den 31 maart van dit jaar, op het einde van iedere maand zijn vastgesteld, zoodat alles met den 31 januarij 1834 zal zijn afgelopen, en de deelnemers op gezegde termijnen het bedrag der obligatien te betalen hebben. De renten worden tot den dag der overneming door de bankiershuizen ten goede gedaan, met eene korting van 3 maanden rente, die aan de overnemer in de geldleening als een bijzonder voordeel is toegestaan.

3°. Het staat aan de belanghebbenden in de geldleening van om, te beginnen met den 10 maart dezes jaars, de obligatien ook voor de bovenvermelde elf termijnen in ontvangst te nemen.

De staat verbindt zich, om gedurende tien maanden, dat is tot den 31 januarij 1834 toe, geene nieuwe geldleening te doen, zonder hen, die aan de tegenwoordige hebben deel genomen, daarvan te onderrigten, en hun, indien zij tot gelijke voorwaarden zich verstaan, boven anderen de voorkeur geven.

In 1832 zijn in de haven van *Triest* binnengekomen 1046 en daaruit weggezeild 998 zeeschepen, waarvan nagenoeg de helft oostenryksche waren. In vergelyking met het vorige jaar, waren in 1832 100 schepen meer te *Triest* binnengekomen en 44 meer uitgezeild. Behalve deze zeeschepen had de kustvaart te *Triest* in het afgelopen jaar nog 15,000 vaartuigen bezig gehouden, waarvan er 7,431 waren aangekomen en 7,293 waren weggevaaren. Een en ander bewijst, zoo als het *Oostenryksche Regeeringsblad* aanteekent, eene zeer gelukkigen aanwas van handel te *Triest*, en dat deze plaats had in een jaar, hetwelk voor den koopman niet zonder gevaar en zorgen was, laat zich daar uit afnemen, hoe groot de bloei van den handel in genoemde zeehaven waarschijnlijk zal worden, als de algemeene vrede volkomen hersteld zal zijn.

Engeland.

LONDON.

De heer *Pease*, de kwaker, is met eenparige stemmen als lid van het parlement toegelaten, op het doen van eene toegenaamde bevestiging, in plaats van den gewonen eed, welke standig is aan hunne kerkelijke verordeningen. — Wenschelijk ware het dat men in alle opzichten in de gemoedsbezwaren van lieden van andere kerkgenootschappen bij voorkomende gelegenheden ook wilde te genoot komen; vele onaannameheden zouden daardoor worden voorkomen.

Ten einde de protestantsche geestelijkheid in Ierland, die op sommige plaatsen gebrek lijden, te hulp te komen, worden hier bijeenkomsten gehouden en giften ingezameld.

Opmerkelijk moet het een ieder voorkomen dat, daar nergens de geestelijkheid rijker is en meer bezittingen en inkomsten heeft dan die van de gevestigde of zogenaamde protestantsche kerk in het vereenigd rijk van Engeland, het nog

noedig is voor eenige leden van dezelve almoezen te verzamelen. Men berekent het getal op 2000 personen, die in hunne kerkelijke bediening geen bestaan vinden; dit zijn veelvuldig zogenaamde dorps-pastors zonder parochiën, of ook wel anders van die pastoren en kerkelijke bedieningen, waar de titularissen de meer aanzienlijke inkomsten buiten Ierland verteeren en een bagatel aan eenen inwoner der gemeente geven om van tijd tot tijd Gods woord, als eene stem roepende in de woestijn, te verkondigen.

Behalven het bezwaar der tienden, die geheel ten voordeelen der protestantsche geestelijkheid moet worden opgebracht, en waarvan de inkomsten meestal buiten Ierland worden verzeerd; moeten de roomsch-katholijken nog de kerk der protestanten onderhouden en vernieuwen, zelfs op die plaatsen, alwaar dezelve uit gebrek aan ledematen niet noodig zijn.

Van de 7 à 8 millioenen zielen, bevolking van Ierland, zijn er nauwelijks een half miljoen, die tot de protestantsche kerk behooren, en voor die 500,000 zielen zijn er bisschoppen en ongeveer 7000 geestelijken in geldelijken dienst. Van deze geestelijken is een dorps-priester en dan nog eenige geestelijken die officianten die althans voor het grootste gedeelte ten koste van de R. K. gevoed en vele tijden onderhouden worden; en daar vele van dezelve meer dan eene beneficie hebben en de meeste van hen geene onderhoorige leken kennen, is het niet te verwonderen dat zij hunne opkomsten in voor hem meer aangename landstreek gaan verteeren, doch waardoor het geld buiten Ierland wordt gebracht.

Behalve de kerkelijke voordeelen, zijn de protestanten nog in het bezit van de meeste posten en bedieningen, onder anderen dat de roomsch-katholijken daartoe minder geschikt zijn, blijven zij bij voortdoring daarmede begunstigd worden. Behoudens toch altijd, dat de R. K. daarop ook aanspraak hebben.

Dergelyke voorgevenc en handelingen behooren evenwel niet bij uitsluiting tot Ierland.

Frankryk.

PARYS, 18 February.

Aan het bureau van buitenlandsche zaken is rondig morgen een koerier uit Rome aangekomen, van waar hij door den graaf *Horace Sebastiani* was afgezonden.

— De heer *Berlin de Fauv*, nieuw pair van Frankryk, heeft zich, benevens de graven *de Chambones* en *de Cassin*, naar Londen begeven; men schijnt hunne reis aan eene bijzondere zending toe.

— Op de vervolging van mevrouw *de Bertouille* van *Madras*, geboren *Perregaud*, heeft de regent van *Madras*, de heer *Laffitte* om aan deze eischeresse te betalen de som van 740,000 franken, bij titel van provisie, onverminderd het restant der vordering, ten bedrage van 740,000 fr., voortspruitende uit de gestorte kapitalen in het huis *Laffitte en Comp.*

— Het gerucht heeft zich heden verspreid, dat het de hertogin van *Berry* gekukt was, uit de citadel van *Blaye* te ontsnappen. Welken indruk zulks gemaakt heeft, blijkt genoegzaam uit den prijs der fondsen, die eene merkwaardige daling hebben ondergaan, waarvoor men geene andere oorzaak weet te geven.

— Te gelijk met den heer *de Chateaubriand*, (zie ons vorig n°.) zullen de uitgevers van 6 parijssche bladen, *de Courrier de l'Europe*, *Quotidienne*, *Gazette de France*, *Echo Français*, *Revenant* en *Mode* voor het hof van assises moeten terecht staan, allen op grond, dat zij de aanspraak hebben medegedeeld, die de heer *de Chateaubriand* aan de parijssche jongelingen, welke hem kwamen begroeten, heeft gedaan, en waarin de woorden voorkwamen, die de genoemde schryver ook in zijn werkje aan de hertogin van *Berry* rigt: *Uw zoon is myn Koning*. De genoemde verantwoordelijke uitgevers worden beschuldigd van daardoor de regten van *Koning Lodewyk Philips* te hebben aangerand. In de laatste regtzaak is nog zeker de heer *Auguste Victor Thomas* betrokken, alsmede de heer *Arthur Berryer*, de zoon, die te regt zal moeten staan, wegens het voorstel, om eenen gedenkpenning ter eere van den heer *de Chateaubriand* te slaan, met het randchrift: *Uw zoon is myn Koning*.

— In den nacht van den 14 op den 15, heeft te *Havre* een ontzettende storm gewoed, waardoor onderscheide vaartuigen op de reed zijn vergaan, de kust-batterijen zijn vernield en in de stad aanmerkelijke schade aangerigt.

— De eerwaarde heer *Maugault*, pastoor der parochie van *Avary*, in het bisdom van *Blais*, heeft van den H. Vader een kostbaar crucifix in gouden breus, op ivoor, hetwelk hem uit *Rome* door den heer *Haras Fernet* is medegebracht, ten geschenke gekregen.

— De heer *Horace Vernet*, die met het schilderen van de inneming van het kasteel van *Antwerpen* belast is, is den 9 dezer te *Vincennes* bij onderscheidene manneuvres tegenwoordig geweest, welke door de 5de batterij voor hem zijn gedaan; de heer *Gavard*, uitvinder van de *Diagraphie*, welke dezen

kunstenaar vergeeale, heeft het gezigt der batterij in hare verschillende stellingen in zijne tegenwoordigheid afgeteekend.

— De Belgische gezant heeft gisteren met groote plechtigheid aan den Koning het besluit der beide wetgevende kamers overhandigd, waarbij deze ter zake der laatste Belgische expeditie hare erkentelijkheid aan het Fransche leger voor de bewezen diensten betuigt.

— Met den 10 april zal van Napels eene stoomboot vertrekken, welke Sicilië, Malta, de Ionische eilanden, onderscheidene haven van Griekeland, de Dardanellen en Konstantinopel zal aandoen, en na Sora en Smyrna te hebben bezocht, naar Napels terug keeren. Van elke persoon worden voor de geheele reis, en voor de beste plaatsen, de voeding daar onder gerekend, de Spaansche matten verlangd.

— Van Barcelona schrijft men, onder dagteekening van den 8 dez., dat de graaf d'Espagna, voormalig gouverneur van Catalonie, van de Bataarische eilanden, waar hij in verzekerde bewaring werd gehouden, is ontkomen.

— De aartsbisschop van Parijs heeft den volgende brief aan de pastoor van zijn bisdom gezonden:

Paris, den 10 februarij 1833.

De gerechten tusschen bysondere personen, die in de taal der wereld onrechtvaardigen heeten, maar wezelijk tweegevechten zijn, geschieden in misdading, op eene bepaalde plaats en voor getuigen, vermeerderen zich op eene wijze, even schrikverwekkend voor de maatschappij, als smartelijk voor het geloof.

De staatkundige gevechten hebben wederom in den laatsten tijd tot voorwendsel gediend, om de woede daarvan aan te blazen.

De gerechten zijn strijdig met de wet der rede, met de wet der openbaring, met de evangelische en eeuwige wet, althoof ook in onze dagen de burgerlijke wetten magtelooz zijn, om ze tegen te gaan. De godsdienst kan dus niet sterk genoeg den afschuw uitdrukken, welke deze soort van overeenkomsten haar inhouden; overeenkomsten, voor altijd veroordeeld door het veel betekenende woord *het wolk Gods hand op de tafelen der wet van het oude verbond, en door de genade van den H. Geest in het hart der christenen* is gescreven: *non occides*; gij zult niet doodmaken.

De wet der eer, zoo als zij weet, evenmin in hare tucht, als in hare heil, op dit punt oet gewenfeld. Vol toegevendheid voor de misdading, heeft zij steeds eene onwrikbare gestrengheid getoond voor de misdadingen, die tot den dood toe, in hansen straf-banen wij en in gevoelens, welke in haar oog misdadig zijn, misdadingen volhardden.

Zij heeft volstandig, althoof zij hen ook beklagen moest, hare hulp, hare geboden en eene christelijke begrafenis gewaarderd aan al degenen, die of in de hifte des gevechts omgekomen waren, zonder den tijd te hebben, om zich te bekeren, of, na doodelijke wonden te hebben overleefd, echter bezweken waren, zonder hun berouw te willen toonen. Zoo heeft zij, terwijl zij aan de bevelen des hemels gehoorzaamde, de aardse beklagen bevorderd.

Er is geen onderscheid van teden of zeden denkbaar, hetwelk deze wijze regelen kan omverwerpen, die even nuttig voor het geluk der Burgerzinnen, als noodzakelijk voor het heil der bysondere personen zijn; niemand, welken rang hij ook moge bekleeden, of welk gevoelen hij moge aanleven, kan zich aan derzelve toepassing onttrekken, en ik zou aan eene mijner dierste verplichtingen te kort doen, indien ik u in dit oogen blik, op het voorbeeld van mijnen eerwaardigen voorganger, den kardinaal de Perigord, de nauwgezetheid, waarmee gij ze behoort te handhaven, niet aanheval. De echte katholyken zullen naar onze stem luisteren, alle redelijke lieden onze bedoelingen toejuichen, en het vaderland zal ons daarvoor erkentelijk zijn.

Ontvang, mijnheer de pastoor, de verzekering van mijne opregte ganegenheid.

† Extraits, Aartsbisschop van Parys.

De fondsen waren den 18 febr. genoteerd: de 5 pCt. kont. en op tijd 103.90; de 3 pCt. kont. 77.80; op tijd 78.05; Nap. reente kont. 88.50; op tijd 88.75; Sp. perpet. kont. 64 1/4; op tijd 64 1/4; Cortes 12 3/4.

Belgie.

BRUSSEL, 19 February.

De achterwaartse bewegingen onder de onderscheidene troepen van het leger, ten einde dezelve meer binnen lands te verleggen, worden achtervolgend ten uitvoer gebragt. Zoo is in de vorige week het hoofkwartier der 2de divisie te Mechelen gevestigd geworden en dat van het 3de te Brussel gekomen, terwijl aan de troepen, die tot deze laatste divisie behooren, de omgelegen zelfs meer zuidelijke plaatsen voorloopig tot garnizoen zijn aangewezen. De nieuwe standplaats der troepen zijn nu als volgt: de sulwerpsche burgerwacht te Brussel; het 2de reg. van linie te Mons en het 3de te Andenaerde; het 2de reg. jagers te voet te Sotteghem; het corps vrijwilligers

en eene batterij artillerie te Termonde; de kurassiers te Doornik; — Aan de ondervercheidene corpsen infanterie wordt voorts een algemeen veertiendaagsch verlof verleend, van 25 man bij elke kompagnie.

— In een schrijven uit Doel van den 17, wordt gezegd, dat er tegenwoordig wederom bestendig een aantal kabonneerboden van Lillo tot aan den Ouden Doel zijn geposteerd. In de rigting van Bath waren 7 à 8 schepen, die men voor koopvaarders hield, in het gezigt. De hollandsche stoomboot was den 16 op nieuw, naar het voor de tweedemaal vastgeraakt handeld, vaartuig *Concordia*, dat zijne masten had moeten kappen, gestoomd, doch had, naar het scheen, hetzelfde niet wedd. vlot kunnen krijgen.

— De heer *Morus*, gouverneur van de bank, is voor een paar dagen naar Parijs vertrokken; men verondersteld dat zijne reis betrekking heeft op eene negotiatie van de koninklijke bond.

— In het rijssalsch blad, *le Nord*, leest men, dat de graaf de *Nassel*, fransch kolonel der infanterie, met den rang van brigade-generaal, in dienst van Z. M. Koning *Leopold* overgaat.

— Er wordt gesproken van eene reis, die de Koning en Koningin binnen kort naar Gent, Brugge en Ostende zouden ondernemen.

— Den heer *Chodron*, aan de fransche legatie geattacheerd, aan de grenzen zich hebbende aangemeld om zich naar sHage te begeven, is, zegt men, de doortogt geweigerd geworden.

Herderlyke brief ter gelegenheid van den Vaste, uitgevaardigd door den hoogerwaarden heer Henricus DEN DUBBELLEN, administrator apostolicus van het voormalige bisdom van s Hertogenbosch, aan zijne onderhoorige geloofsgenooten.

Zaligheid in den Heere!

Wij vertrouwen, beminde Geloofsgenooten, dat Gij, de zalige vermaningen, die wij Ul. bij den aanvang onzer bediening uit de volheid van ons vaderlijk hart, en uit eene ware Herderlyke liefde, zoo tot uwe tijdelijke, als tot uw eeuwige geluk, gegeven hebben, steeds zult indachtig zijn.

Thans naderende tot die *dagen van Zaligheid*, vinden wij ons verplicht, Ul. aan te moedigen, om in de aanstaande *Heilige Vaste* uwe godsdienstige oefeningen met eenen heiligen ijver te vernieuwen; vooral in deze algemeene rampen, waaronder wij nog zuchten; en alzo door boetvaardige werken, den beledigden God te bewegen, opdat Hij in zijne barmhartigheid aan ons vergunne, dien zoeten en aangenaamen vrede, naar welken wij reeds zoo vurig gersikkhalde hebben. Immers het zijn deze werken, die den vergramden God verzoenen, — zijnen wreakenden arm stuiten, en het uitgetrokken zwaard in de schede doen steken. Hiervan hebben wij geene onduidelijke bewijzen in de pestziekte, *cholera morbus*, die, Gode zij dank! weinige slagtoffers in ons bisdom gemaakt heeft.

Zoo lang het gevaar verwijderd bleef, waren wij in eene slimerende gerustheid, wegens ons zelve. — Wij vrochten wel over het menschedom, welk in onze naburige landen zo ijsselijk geteisterd werd; doch wij weenden niet over ons zelve, hoewel pligtig aan dezelve misdaden. Maar toen de rechtvaardige God ons niet alleen van nabij bedreigde, maar de omgen zijner gramschap ons zelfs deed gevoelen; aarzelden wij niet langer, ons tot God te keeren en te roepen: *Spar, Heer, spar uw volk en geef uw erfdeel niet tot schande en delging over* (1).

Ik kan derhalve de blijdschap en den troost mijns harten niet verbergen, die ik met eene aangename gewaarwording gevoelde, wanneer ik overtuigd werd, dat onze vermaningen, ter afwijring dezer zoo vervaarlijke ziekte uitgevaardigd, het ware doel bereikten.

De opregte boetvaardigheid van vele zondaren, die niet door eene rouwhartige Biecht met den verbórdenden God verzoenden; — de aanhoudende smeeking, welke Gij, eenparig bemelwaarts opzondt; — het genaderopende *Bloed van het oude kelposse Lam*, hetwelk in alle Kerken te dezen einde werd opgedragen; — de magtige voorspraak van de allerheiligste *Magdel* en Moeder Gods *MARIA*, die gij door het godsvruchtig bidden van den *H. Rosekrans*, verworven hebt; hebben ongetwijfeld de straffende hand van uwen hemelschen Vader onthwend, en Hem de geeseloede, waarmee Hij Ul. begonnen had te bestraffen, als het ware, doen ontvallen. Waarlijk moeten wij dan met den boetvaardigen *DAVID* zeggen: *Gij waart verdoemd, Heer, Gij zyt ons genadig geworden* (2); om onze zonden zyt Gij, Heer, tot gramschap ontstoken geweest, Gij hebt ons gestraft, maar toen wij boetvaardigheid pleegden, hebt Gij met ons de genade gehandeld, en ons van de gevaren en verdorpen heil gespaard.

Deze onwaardeerbare weldaad vordert van ons eene opregte en gestadige dankbaarheid. En hoe zullen wij die verheerlijking erkentelijkheid aan onzen genadigen hemelschen Vader vruchten betuigen, dan met te volhardden in die werken van *Grantsdigheit*, door dewelke wij zijnen straffenden arm gestuit en te gengebouden hebben? Wij moeten dezelve openen, dat wij door onze ondankbaarheid en nieuwe misdadingen Gods gram

(1) Job. II. (2) Psalm. LXXI.

schan en wraak op ons misdriën, nog verzoenlijker over ons niet doen nederkomen.

Wij dobberen nog in eene kommervolle ongerustheid, niet wetende, welk het einde der onlusten en woelingen zijn zal, en welke onheilen ons nog boven het hoofd hangen; gevolglijk mogen wij niet ophouden te kloppen aan de deur der Goddelijke Barmhartigheid, om in het midden der wederwaardigheden die wij sedert twee jaren ontmoet hebben, ingang te vinden bij den troon der genade, en verhoord te worden.

Ja, B. G., de weinige dagen onzer herderlijke bediening, zijn tot den huldigen dag, niet anders geweest, dan dagen van hartzeer en rampschaad: Wij zijn aanhoudelijk aangedaan over zoo vele nadeelige gevolgen, waarin de omstandigheden des tijds ons gedompeld hebben, en die geen weinig nadeel aan de zaligheid toebrengen.

In de bitterheid van ons gemoed, betreuren wij den afval van menigen zwakken, die zich door ongelooft en zedebgderf hebben laten wegslepen, — ons vaderlijk hart bedroeft zich over het ongeluk onzer geliefde kinderen, wier toediening door het zien en hooren der goddeloosheden en ongeloudeheden vreeslijk bedorven wordt.

Dan, hoe groot ook deze rampen en gevaren zijn, hoe gevoelig dezelve ons treifen, wordt ons geschokt gemoed eenigzins geleenigd en staande gehouden door het ophouden van naaste gelegenheden van zondigen; gelegenheden, tegen welke onze voortreffelijke Voorzaat tot den laatsten adem zijns levens toe, zijde stem verheven heeft. En ofschoon er groote verergering van zonden gegeven wordt, zijn wij getuigen van stichtende voorbeelden onzer geloovigen, en zelfs van den kant diergenen, welke in hunnen stand daartoe de gevaarlijkste strikken en hindernissen moeten vermijden en te boven komen; ik spreek van de trouw en de geloofwaardigheid, welke de getrouwigheid aan den Koning, — de plichten van Geloof en Godsdiens, met de dienstbaarheid aan Vorst en Vaderland weten te vereenigen; — Daarenboven troost mij de onderlinge eendragt en onderwerping aan de hooge Magten, waarin wij leven; — wij behoeven geen gebruik te maken van den Zedebrief van Zijne Heiligheid aan de Bisschoppen, gericht (1), in den welke zij aangespoord worden, de leerlingen te wederleggen, welke de trouw en de onderwerping aan de Vorsten verschuldigd, doen wanhalen en alom de fakkel van opstand ontsteken. Hierbij gebede aangehouden, die Gij, naar onze voorbeelden, tot den Vorst van vrede volhardend stort, verliesen ons omme heop, dat de Heer, gelijk ISAÏAS zegt, eenen duursamen rook (2) gaven zal, welke onze kinderen en bloedverwanten, die de nood des vaderlands voor een oogenblik van u verwardt heeft, — nu verzoenend, hart en nwe husselijke belangen zal vadergeven, en waardoor alle gevaren en onheilen, welke ons herderlijk gemoed verontrusten, zullen ophouden en verdwijnen. Doch indien het aan God in zijne rechtvaardigheid niet behaagde, voor als nog dien vrede te geven, moeten wij aan Gods Barmhartigheid den tijd niet beperken, gelijk welker het volk van Israël, wanneer de stad Bethsaien, door het leger van HOLOFERNES naauw ingesloten, met eenen moorddadigen oedergang bedreigd werd, om ons met de verontrusting niet te beladen, in de welke de op God betrouwende JUDITH uitharste (3). Gij hebt eenen tyd aan Gods barmhartigheid bepaald, willonde binnen vijf dagen verloot worden. —

Neeu, B. G., wij moeten met eene kalme gelatenheid ons aan Gods welbehagen onderwerpen en zeggen aan den Heer, met rouwige tranen, dat Hij, gelijk Hem gelieft, zijne barmhartigheid aan ons betoonen (4) en aldus in aalmoechtigheid de vertroosting afspreken (5).

Weshalve, B. G., moeten wij bidden en niet ophouden, — ons met den vergramden God trachten te verzoenen, en geene middelen verwaarlozen, die strekken om ons zijne gunst te waardig te maken. Hoe gunstig is hiertoe niet de H. Vaster tijd van hoortvaardigheid! tijd van verzoeningen, goedertierenheid! Heiligen tyd, van de Apostelen zelve ingesteld, om het bidden van onzen Zangmaker te vieren en te overwegen, opdat wij ons hierdoor tot eenen waren haat en verfoeying der zonden als de oorzaak van destelks dood, mogen opwekken. *Terwijl wy dan de beloften hebben* (6), zoo als de Apostel PAULUS verhaart, dat God onze smeekingen in den naam van Jezus gestort, zal verhooren; *zuivaren wy ons van alle besmetting des vleesch en des geestes*, — Laat ons door vasten en bidden, door aalmoezen en liefdegaven den Hemel een H. geweld aandaan, om, gelijk wij door deze heilzame en veelvermogende middelen van de vreeselijke pestziekte zijn bevrijd geworden, van de nog verachtelijker geeseloede des oorlogs te mogen worden verlost, en wij dien waren vrede genieten, welke de wereld niet heeft.

Laat ons gezamenlijk, aan wie de zorg van onzen evenmensch is toevertrouwd, onze pogingen aanwenden, om, zoo veel mo-

gelijk de gruweligheden te beletten, welke, gelijk wij in onzen voorgaanden herderlijken brief hebben aangestipt, op eene ongewone wijze de goddelijke wraak over volken en rijken doen uitstorten. Laat ons dan, alle herders en zielzorgers, vaders en moeders, huisvaders en vrouwen, deswegens onze plichten vervullen om alzoo het kwaad te stuiten, deszelfs gelegenheden voor te komen, Gods wraak af te weren, en zijnen zegen in ruime maat te verkrijgen.

Wij zouden dan ook, B. G., de H. Vaste in zijne geheel gestrengheid behooven te onderhouden, echter, daar dezelfde beweegredenen bestaan, als in het afgeleopen Jaar, hebben wij goedgevonden, te dispenseren, zoo als wij dispenseren bij de uit eene bijzondere magt, ons van Zijne Heiligheid Paus GREGORIUS XVI., in dat den 5 Junij, 1831, gedurende onse Bediening vergund, onder dezelfde voorwaarden en lasten, als het verledene Jaar.

Door den Onpartijdige van eergisteren in mijne meening bevestigd, dat men u van tijd tot tijd in de kaart kijkt, durf ik nauwelijks, hoe wel mijn hart steeds tusschen de bajonetten zelfs voor het goede blijft kloppen, met u aanleggen; en soude dit zeker niet, ten zij mijn geweten mij en in het belang der regering en in dat mijner medeburgers daar toe noopt. Te veel spreekt men van kadaster, kadastrale werkzaamheden, kadastralen aanslag; de controleur der directe belastingen hier ter stede schijnt er ook mede bekend te zijn; sedert dagen komt zijn Ed. of komt men namens hem, om te vinden het al te beland de ingezetenen waarschuwen, dat men bij de opgave der huurwaarde voor de personele belasting, den kadastralen aanslag moet tot grondslag nemen, (houdt het voorzeker dat de ontvangst zoo vriendelijk niet is.) — Behalven dat mij het kadaster, geheel afgescheiden van de personele belasting voorkomt, is het zooderling dat men den kadastralen aanslag wil tot grondslag aangenomen hebben, iets dat zeer gebrekkig is, en waarvan de hooge regering zelve schijnt overtuigd te zijn; heeft immers Z. M. onze geerebiedigde Koning geene commissie benoemd om het kadaster te herzien, en hetzelfde van de grove en tot onrechtvaardigheid strekkende abuzen te zuiveren? — men mag dan de handelingen van onzen controleur geenszins als een man dat der hooge regering bevelen; mogten ook de mindere amptenaren beter het bijzondere belang der belastingen beseffen, en de hoogere waken, dat door de onjuistheden, nadeelen en vexalien welke men zeker niet te vreezen, dat het eene controleur in het hoofd zoude komen, de menschen op eene indirecte wijze te worden zaken, een misvormd kadaster tot grondslag van hunnen personele aanslag te nemen, en af te moeten wijken van hunne aangifte op vroegere taxatien berustende, waar mede met zich nu sedert jaren heeft te vrede gehouden — mogten wij eenmaal zoo niet van hooge lasten, dan toch van te ver gaande belastingheid, die eigenlijk niets anders dan plagen is, bevrijd worden.

Een Schatplichtige.

PRIJZEN DER GRANEN.

's Hertogenbosch, 21 February.

Rogge,	} het nederlandsch mud,	}	6 25 à 4 66.
Boekweit,			5 16 à 5 08.
Haver,			0 00 à 0 00.
Garst,			0 00 à 0 00.
Het nederlandsch pond boter.			0 90 à 0 80.
De drie nederlandschendeuden roggebrood 29 cents.			

BRIJS DER BEURSEFFECTEN.

AMSTERDAM, den 20 February.

			gebl.
NEDERL. Werkel. Schuld . . .	à 2% pCt.	44	à 44 1/2
— — — — —		44	à 44 1/2
— — — — —		17	à 17 1/2
— — — — —		17	à 17 1/2
— — — — —		95 3/4	à 96 1/4
— — — — —		100	à 100 1/2
— — — — —		99 3/4	à 100 1/4
— — — — —		82 3/4	à 83 1/2
— — — — —		75 1/2	à 76 1/2
— — — — —		58 3/4	à 59 1/2
— — — — —		83 1/2	à 84 1/2
FRANKRIJK. Ins. op het gr. boek		78 1/2	à 79
RUSLAND Bij Hope en C.		96 1/2	à 97
— — — — —		97 1/4	à 98 1/4
SPANJE Cert. Amsterdam.		61 1/2	à 62 1/2
— — — — —		39 1/2	à 40

(1) 15 Aug. 1832. (2) Iudic. VIII. 14. (3) Iudic. VIII. 3. (4) Iudic. VIII. 47. (5) Iudic. VIII. 20. (6) II Cor. VII. 4.